

USKON PUOLESTA

Jumalan sanan ajattomat totuudet vastauksena ajankohtaisiin kysymyksiin

Uskon Puolesta e-kirje nro 1, 2003 © Pasi Turunen

***"Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat?
Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi?"
(1 Kor. 1:20)***

len lueskellut kirjaa *Filosofian historian kehityslinjoja* (Korkman – Yrjönsuuri, Gaudeamus 1999). Teos pyrkii hahmottamaan länsimaisen ihmisen ajattelussa tapahtuneita muutoksia aina antiikin kreikasta nykypäivään saakka. Kirja on ajatuksia herättävää luettavaa kristityillekin. Monet erilaiset aateviratukset vaikuttavat jopa kristilliseen ajatteluun ja muokkaavat sitä. Martti Lutherin uskonpuhdistus olisi tuskin ollut mahdollinen ilman häntä edeltävää humanismia, joka oli alkanut ihan uudella tavalla korostaa yksilöllisyyttä ja paluuta antiikin lähteisiin, aivan alkuperäisille lähteille jopa kirkollisten traditioiden taakse. Tarkoitukseni ei kuitenkaan ole kirjoittaa kaikesta tästä nyt. Haluan tehdä paljon yleisemmän huomion ihmisen ajattelussa tapahtuneesta muutoksesta.

Filosofian historia on nimittäin merkittävältä osin myös ihmisen Jumalaa koskevan ajattelun historiaa. Korkmanin ja Yrjönsuuren kirjassa on muutamalla rivillä tiivistetty aika napakasti filosofisessa ajattelussa tapahtunut kehitys:

Antiikki uskoi, että ikuinen totuus on olemassa, ja ihminen voi sen saavuttaa; keskiaika uskoi, että ikuinen totuus on olemassa, mutta ihminen saavuttaa sen vasta tuonpuoleisessa; kantilainen moderni filosofia katsoi ikuisen totuuden toki olevan olemassa maailmana sinänsä mutta ihmisille peruuttamattomasti tavoittamattomissa. Nietzsche katsoi oman aikansa jo huomanneen, ettei ikuista totuutta yksinkertaisesti ole edes tavoittamattomana, on vain eri perspektiiveistä muotoiltuja yksittäisiä voimattomia totuuksia. (s. 407)

Saman kappaleen voisi lukea siten, että sanat "ikuinen totuus" korvataan sanalla "Jumala" ja se olisi yhä erittäin osuva kuvaus ihmisen ajattelun radikaalisti tämänpuoleistumisesta. Tämä näkyy mm. siinä kuinka uskonnon tutkiminen muuttui radikaalisti valistusajan myötä 1700-luvulta lähtien. Sitä ennen uskottiin, että kristinusko kertoo jotain todellista Jumalasta, ja että yleensäkin oli mahdollista tavoittaa aitoa tietoa Jumalasta itsestään. Teologia oli jumaluusoppia (theos – logos). Tutkittiin Jumalan asioita. Valistusajan myötä alettiin kiinnostua ihmisen uskonnollisesta kokemuksesta. Ei uskottu Jumalan itseilmoitukseen Raamatussa, eikä siihen, että Hänet voisi jotenkin tavoittaa. Joten annettiin Jumalan olla ylhäisessä tavoittamattomuudessaan. Tutkimuksen kohteen ei enää ollut Jumala – uskon objekti. Huomio kääntyi johonkin sellaiseen mikä voitiin tavoittaa: uskovaan itseensä – uskon subjektiin. Keskeiseksi muodostui hahmottaa se miten ihminen *kokee* Jumalan. Ihmisen kokemus, ei Jumala, muodostui tutkimuksen kohteeksi. Teologian rinnalle syntyi uskontotiede.

Mitä sitten tapahtui tuleekin aika tragikoomisella tavalla esille Korkmanin ja Yrjönsuuren kirjassa. Ihmisen huomio kääntyi sitä mukaa häneen itseensä kun hän menetti uskonsa "ikuisen totuuteen" tai Jumalaan, kuten yllä oleva sitaatti kiteyttää. Ihminen kääntyi tutkimaan itseään. Ihmistä alkoivat kiinnostamaan suuret kysymykset kuten *mistä tulemme? Mitä olemme? Minne menemme?* Mutta miten tällaisiin kysymyksiin voisi saada mielekkäitä vastauksia ilman Jumalaa. Yrjönsuuri – Korkman kiteyttää jälleen napakasti:

Jos heidän [Schoppenhauerin, Nietzschen ja Kiergegaardin] filosofisilla käsityksillä on mitään muuta yhteistä, se liittyy juuri tieteellisen maailmankuvan objektiiviseen kylmyyteen ja tietynlaiseen tyhjyyteen. Heidän filosofiansa vastaa tieteen antamaan haasteeseen osoittamalla, ettei tieteellinen kokonaiselitys maailmasta kykene kertomaan, mistä me tulemme, keitä me olemme ja minne menemme. (s. 410)

Luovuttuaan uskosta Jumalaan ihminen menettää kosketuksensa todellisuuteen. Ilman Jumalaa todellisuus näyttäytyy mielettömältä. Kuinka siis ihmisellä voisi olla mitään mieltä kaiken keskellä. Filosofien pohdinnoissa koko aineellinenkin maailma tuntui häviävän tyhjiin.

Käänsin kirjan sivuja enkä tiennyt olisinko nauranut vai koitkenyt, kun luin sivulta 412 väliotsikon *Olenko minä olemassa?* "Niin Nietzsche kuin Freudkin arkipäiväistivät minuuden ja pyrkivät osoittamaan, ettei minuutta filosofisessa merkityksessä oikeastaan edes ole olemassa" kirjassa todetaan. Ihmisen ajattelun tämänpuoleistaminen oli tullut päätepisteeseensä. Enää ei ollut mitään epäiltävää, kun ei jäljellä ollut enää edes epäilijää. Universumi oli tyhjennetty!

Mieleeni palautuivat **apostoli Paavalin** sanat: "Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi?" (1 Kor. 1:20). Minusta ainakin alkoi tuntua siltä. Asettaessaan Jumalan olemassaolon epäilyksen alaiseksi ihminen alkaa menettämään kokonaan kosketuksensa todellisuuteen ja ajautuu lopulta väistämättä kyseenalaistamaan jopa oman olemassaolonsa!

Apostoli Paavali oli oikeassa myös sanoessaan, että "maailma ei oppinut viisauden [sofos, josta tulee sana filosofia] avulla tuntemaan Jumalaa..." (j. 21). Tämän maailman viisaus ja filosofia jättävät ihmisen kylmäksi ja tyhjäksi, ja vieraannuttavat hänet itse elämän lähteestä, Jumalasta. Miten toisenlainen onkaan se todellisuus, joka kohtaa ihmistä tämän antautuessa uskomaan "Jumalan hulluuteen" – sanomaan Jeesuksen Kristuksen rististä. Tuloksena on kohtaaminen, joka täyttää ihmisen tietoisuuskentän tavalla, jollaista filosofit eivät kykene edes kuvittelemaan.

Blaise Pascal oli kuuluisa 1600-luvulla elänyt ranskalainen matemaatikko ja filosofi. Kun hän kuoli löydettiin hänen takkinsa vuorista paperilappu, jonka tämä järjen legendaarinen jättiläinen oli ommellut takkiinsa kiinni jatkuvaksi muistutukseksi Jumalan kohtaamisesta, joka kerta heitolla muutti Pascalin elämän. Paperilapun sanoissa huokuu kokemuksen intensiivisyys ja sen synnyttämä sydämen palo, jollaista Pascal ei ollut aikaisemmin tuntenut. Sanat ovat täynnä elämää, joka oli löytänyt tiensä matemaatikon sydämeen:

Tämä Armon päivä 1654; Noin puoli yhdeltätoista illalla noin puoli yhteen yöllä; polttava tuli!
Tuli! Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala, Jaakobin Jumala, ei filosofien ja viisaitten.
Turvallisuus, turvallisuus, tunne, ilo, rauha. Jeesuksen Kristuksen Jumala.
Sinun Jumalasi on minun Jumalani. Unohtaa maailma ja kaikki paitsi Jumala. Hänet voi löytää vain evankeliumien opettamalla teillä... ilo, ilo, ilo, ilon kyyneleet...
(D. Martyn Lloyd-Jonesin kirjassa JOY UNSPEAKABLE, Kingsway Publications, 1994, s.114-115)

Tuomas Akvinolainen toinen hengen ja filosofian jättiläinen koki hänkin jotain mullistavaa:

Vietettyään koko elämänsä todistellen kuinka ihmisellä ei ole suoraa yhteyttä immateriaaliseen todellisuuteen, Akvinolainen sai vähän ennen kuolemaansa niin valloittavan kokemuksen Jumalasta, että hän lakkasi kirjoittamasta. Hänen ystävänsä kehotti häntä saattamaan suuren *Summa Theologica* teoksensa päätökseen. Mutta Akvinolainen vastasi: "En voi tehdä enempää; sellaisia asioita on paljastettu minulle, että kaikki kirjoittamani tuntuu olevan kuin oljista tehty, ja nyt odotan vain elämäni päätöstä." (JOY UNSPEAKABLE, s. 121)

En tiedä Sinusta, mutta minä ainakin tahdon kohdata Hänet, jonka Blaise Pascal kohtasi. "Hänet voi löytää vain evankeliumien opettamalla teillä, " totesi kuuluisa matemaatikko ja filosofi lopulta. Evankeliumit opettavat ihmisen tuntemaan elämän. Jotta ihmisestä voisi tulla viisas hänen on ensin tultava tyhmäksi ja uskallettava uskoa sellaiseen mikä pakenee ihmisjärjen selitysyrikyksiä! Mikä paradoksi. Jumalan hulluus on pelastavaa hulluutta. Jumalan hulluus on sanomaa Jeesuksen rististä, joka on voima niille, jotka pelastuvat (1 Kor. 1:18). Ja "Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset." (1 Kor. 1:25). Jos uskot Jeesukseen pelastut. Jos et usko, tuhoudut. "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka uskoo häneen hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä ... mutta, joka ei ole kuuliainen Pojalle ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä" (Joh. 3:16, 36).

Tule, Pyhä Kolmiyhteinen Jumala ja järkytä maailmaa jälleen! "Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala, Jaakobin Jumala, ei filosofien ja viisaitten ... Jeesuksen Kristuksen Jumala..."

Sinun Jumalasi – ja minun.

USKON PUOLESTA

Pasi Turunen

JOKO OLET KUUNNELLUT? TILAA KUVASTA JA SANASTA tilaukset@patmos.fi OVH 5 euroa

Pasi Turunen KLOONAUS – VIIMEISTEN PÄIVIEN EKSYTYKSET TAIVAAN AVARUUKSISTA – JA SITTEN TULEE JEEBUS? (5897)

Ajankohtaisessa puheessa Turunen pureutuu maailmaa kohahduttaneeseen uutiseen ensimmäisen ihmisen kloonaamisesta. Kloonauksen todelliset ja kuvitellut ongelmat nostetaan esiin. Onko kloonailla sielu? Mitkä ovat ihmismonistuksen järkyttävät lääketieteelliset riskit? Miten käy perheen, kun lapsen äiti voi samalla olla hänen oma identtinen sisarensa? Entä tiedemiesten salaiset kokeet, joita mikään laki tai taho ei valvo? Dolly-lampaasta kerrottiin maailmalle vasta 7 kuukautta tämän syntymän jälkeen! Miksi jotkut suunnittelevat tulevaisuudessa kloonaavansa ihmisiä, joilla ei olisi lainkaan päätä? Ja mikä osuus kaikessa on "Rael"-nimisellä ufolahkolla, joka uskoo "Jahve Elohim"-nimisten ufojen kloonaaneen ensimmäiset ihmiset maan päälle 25 000 vuotta sitten? Keitä todella ovat nämä taivaan avaruuksista maan päälle tulleet eksyttävät olennot? Kerrotaanko heistä jo Raamatun alkulehdillä? Mitä kertoo Herran paluun läheisyydestä se, että ainakin kaksi israelilaisrabbia on tutkinut, olisiko ufolahkon johtaja – profeetta Rael – kenties odotettu Messias? Aikooko Rael-lahko rakentaa ufoille "suurlähetystön" – kolmannen temppelin – Jerusalemiin? Tuorein klooniutunut kätkee taaksensa enemmän kuin aavistatkaan. Tällä äänitteellä salaisuuden verhot siirretään syrjään ja ilmiö asetetaan asianmukaisiin raamatullisiin kehyksiin.

Tätä kirjettä voi vapaasti kopioida ja levittää sähköisesti tai muuten, kunhan sisältöön ei tehdä muutoksia ilman kirjoittajan lupaa. USKON PUOLESTA e-kirje ilmestyy noin joka toinen kuukausi. Voit tilata sen kirjoittamalla osoitteeseen pasi.turunen@patmos.fi